

SIGNO DE L'ESPER'

/JUBILEA KANTO/

G. F. HÄNDEL
W. G. ATKINSON

S
A
T
B

1. JAM DUM JAR-CEN-TO VI-YAS SUR LA TER', LIN-GVO HOM-FA-RI-TA,
 2. NUN JU-BI-LE-ON FES-TU NI KUN ĜOJ', PRO A-TIN-ĜOJ JA-MAJ
 SIG-NO DE L'ES-PER'. ĜIN NE NUT-RIS FOR-TO, DE PO-TEN-CA STAT'
 SUR CE-LI-TA VOJ'. DU-ME NI KON-SCI-U PRI OR-DO-NA 'DEV'
 KRES-KIS ĜI EN KO-RO DE A-MI-KA FRAT'. PER ES-PE-RAN-TO
 SER-ĈI RE-A-LI-GON DE L'KO-MU-NA REV'. POR ES-DE-RAN-TO
 DAŬ-RE STREBU NI POR KE HO-MOJ VI-VU EN FRAT-HAR-MO-NI'.
 KU-NE A-GU NI, ĜIS DE-CID' FA-VO-RA DE LA HIS-TO-RI'.

1. Jam dum jarcento vivas sur la ter', lingvo bonfarita, signo de l'esper'.
Ĝin ne nutris forto de potenco stat' kreskis ĝi en koro de amika frat'.
Per Esperanto daŭre strebu ni, por ke homoj vivu en fratharmoni'.
2. Nun jubileon festu ni kun ĝoj', pro atingoj jamaj sur celita voj'.
Dume ni konsciu pri ordona dev' serĉi realigon de l'komuna rev'.
Por Esperanto kune agu ni, ĝis decid' favora de la histori'.